

РЕШЕНИЕ

№ 957

гр. София, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 69 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: В. Б. ИВАНОВА ЗГУРОВА

при участието на секретаря ТИХОМИРА Й. ЦЕНОВА
като разгледа докладваното от В. Б. ИВАНОВА ЗГУРОВА Гражданско дело № 20231110111900 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск по чл. 222, ал. 3 КТ.

Ищецът С. Ц. Ц. твърди, че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение с ответника, което е продължило повече от 30 години, е придобил право на осигурителен стаж и възраст, като ответникът не му е заплатил дължимото обезщетение. Поддържа, че трудовото му правоотношение с ответника е прекратено на 14.07.22г. поради изтичане на мандата му като „председател“ на ***** и достигане на необходимия осигурителен стаж. Твърди, че brutното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец е в размер на 7105лева, с включена допълнителна добавка за прослужено време. Претендира ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от общо 42 630лева, равняваща се на шест brutни заплати, на осн. чл. 222, ал.3, КТ, заедно със законна лихва за забава от датата на исковата молба в съда.

Ответникът „***** институт“ оспорва иска, като твърди, че към датата на прекратяване на трудовото правоотношение - 14.07.2022г. с ищеца последният не е имал придобито право на пенсия. Поддържа, че ищецът С. Ц. е освободен от длъжност „председател“ на ***** на 14.07.22г., т.е. преди

датата , на която е достигнал нужната възраст по чл. 68, ал.1 и ЗКСО-19.11.22г., като само на това основание искът му се явява неоснователен. Поддържа, че стажът на ищеца от 14.07.2002г. до 14.07.2022г. по служебно правоотношение и стажът му по трудово такова като зам.- председател и председател на ***** не обуславят изпълнена презумпцията за наличие на 10 години стаж за последните 20 години по чл. 222, ал.3,КТ , тъй като служебният и трудов стаж се броят поотделно. Счита, че дори при наличие на нужния общ стаж за пенсиониране, размерът на обезщетението следва да е до 2 месечни заплати. Оспорва и размера на претенцията , като оспорва размера на brutното възнаграждение на ищеца.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК, достигна до следните фактически и правни изводи:

По иска по чл. 222, ал. 3 КТ:

Съгласно разпоредбата на чл. 222, ал. 3 КТ при прекратяване на трудовото правоотношение, след като работникът или служителът е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, независимо от основанието за прекратяването, той има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 2 месеца, а ако е работил при същия работодател през последните 10 години от трудовия му стаж - на обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 6 месеца, като обезщетение по тази алинея може да се изплаща само веднъж. Следователно, правото на обезщетение е обусловено от следните кумулативни предпоставки: 1/ прекратено трудово правоотношение между страните по делото, 2/ към момента на прекратяване ищецът да е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, и 3/ за ищеца да не е възникнало подобно право на обезщетение по чл. 222, ал. 3 КТ по друго /предходно/ прекратено трудово правоотношение при същия или друг работодател.

От представената Заповед № KB-465/14.07.22г. на министър – председателя на Република България се установява, че на осн. чл. 8, ал.2 от Закона за статистиката и т.1 от Решение № 463 на МС от 08.07.22г. ищецът

С. Ц. е освободен като председател на ***** институт. Представена и прието по делото е и копие на служебна и трудова книжка на ищеца , от което се установява, че е започнал работа през октомври 1982г. в Комитета по единна система за социална информация / КЕССИ/, в рамките на който е тогавашното ***** управление. След преобразуването му в ****, на 01.10.91г. е преназначен в него на длъжност „Главен специалист“, а на 01.04.92г. заема длъжността „Началник-отдел4, ранг 7 до м. май 1995г. От м. септември е съветник на председателя на **** , а от февруари 2000г. до януари 2013г. заема длъжност началник на отдел, държавен експерт и и.д. директор. През м. септември 2013г. е назначен за заместник-председател , а от 11.06.2014г. – за председател на *** със 7-годишен мандат. Или от представените от ищеца писмени доказателства следва да се приеме, че за периода от 1982г. до 14.07.22г. С. Ц. е бил служител на *** с прекъсване между 1995г. и 1998г./ 3 г. и 4 месеца/ и 2013г./7 месеца/. Видно от представен от ищеца по делото договор № РД21-1/04.01.2010Г. , сключен между *** в качеството на възложител и С. Ц., като изпълнител, , за срок от 2 години, в сила от 05.01.2010г., ищецът като изпълнител се съгласява за срока на договора да изпълнява функциите на постоянен тунинг съветник по тунинг проект „Помощ на Държавен статистически комитет на Република ***** за достигане на европейските стандарти в областта на националните сметки , ненаблюдаваната икономика, бизнес статистика и индекс на цени на производител“, с място на изпълнение на договора – гр. Б., Република *****. Договорът между ищеца и ответника е сключен в изпълнение на Договор № 219967 между ***, гр. София и /ДЕСТАТИС/. От представена и приета по делото служебна бележка с изх. № 93-С-122/16.08.11г. , издадена от **** на ищеца Ц., се установява , че към дата 16.08.11г. същият е държавен служител в ЦУ на **** , като считано от 05.01.10г. се намира в неплатен отпуск и чрез сключен граждански договор към 16.08.11г. изпълнява мисия по Тунинг проект към ЕК. Видно от писмо от *** от 16.12.22г. / л. 25 от делото/ на ищеца е отговорено по повод изпратено от последния писмо по електронна поща до ответника, че не са налице предпоставки за отпускане на пенсия по чл. 68а от КСО , като е посочено , че липсват доказателства за обосноваване на изискуемия осигурителен стаж и по-конкретно за периодите 05.01.10г.- 04.01.12г. и 21.03.13г.- 28.08.13г., както и с мотива, че работодател на ищеца е Министерски съвет / МС/ на Република България . Представено и прието по

делото е Разпореждане №***** на ТП на НОИ София Град по Протокол № 54473/14.12.22г. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст от 19.11.22г. пожизнено по чл. 68, ал.2КСО по заявление, подадено на 07.12.22г. и навършена възраст 64г. и 5месеца, в което е посочен и осигурителен стаж от 40г., 10м. и 17дни.

При тези факти съдът намира, че за ищеца е възникнало право да получи обезщетение към момента на прекратяване на трудовото правоотношение като председател на ***** институт- 14.07.22г. , към който момент има повече от 40 години трудов и осигурителен стаж , като в предприятието на ответника стажът му е повече от 23години , през който период е бил осигуряван- обстоятелство, което се установява и от представената справка за заплатени суми за м. 07.2022г. от работодателя *** , както и от Разпореждане № ***** на ТП на НОИ , София град / л. 39 от делото/, и има навършени 64г.

Или от представените по делото от ищеца писмени доказателства може да се заключи , че правото на пенсия по чл. 68а от КСО е придобито от него към момента на прекратяването на трудовото му правоотношение с ответника-работодател. Това обезщетение се дължи еднократно - само при първоначалното придобиване право на пенсия. Самият принцип на еднократност на обезщетението по чл. 222, ал. 3 КТ, изрично регламентиран и включен в хипотезиса на нормата, произтича от това, че работникът или служителят придобива право на пенсия веднъж и това право възниква към определен момент. Той може да го реализира спрямо този работодател и то по това правоотношение, при действието на което е възникнало правото. В този смисъл е и постоянната практика на ВКС - решение № 235 от 03.07.2014 г. по гражданско дело № 969/2014 г. на Върховен касационен съд, четвърто гражданско отделение и др./.

Предвид изложеното съдът намира, че за ищеца е възникнало право на обезщетение по чл. 222, ал. 3 , вр. с ал.4 от КТ по прекратения на 14.07.2022 г. трудов договор като председател на **** , което е в размер на шестмесечното му трудово възнаграждение, доколкото към този момент е работил при ответника повече от десет години през последните 20 години. Ответникът не твърди и не доказва да е погасил това вземане чрез плащане, поради което претенцията се явява основателна.

Съдът приема от представените по делото доказателства размер на брутното трудово възнаграждение, което служи като база за изчисляване размера на обезщетението по чл. 222, ал. 3 от КТ по смисъла на чл. 228, ал. 1 от КТ – сумата от 7105лева / от която в размер на 4900лева основна заплата и 45% клас прослужено време съобразно фиш за заплата за м. 07.22г./ , като съдът приема, че при прекратяване на трудовото правоотношение между страните, в полза на ищцата е възникнало правото да получи обезщетение на соченото основание в общ размер на 42 630лева .

В съответствие с разпоредбата на чл. 228, ал. 3 КТ, падежът на задължението за плащане от работодателя на обезщетението по чл. 222, ал. 3 от КТ е не по-късно от последния ден на месеца, следващ месеца, през който правоотношението е прекратено, освен ако в колективния трудов договор е договорен друг срок. След изтичане на този срок работодателят дължи обезщетението заедно със законната лихва. В случая, предвид на това, че правоотношението между страните е било прекратено на 14.07.22г., падежът на задължението на работодателя за заплащане на обезщетението по чл. 222, ал. 3 от КТ е настъпил на 31.08.2022 г. (последния ден на месеца, следващ месеца, през който правоотношението е прекратено). Доколкото не се твърди и доказва заплащане от страна на работодателя на посоченото вземане, същият е в забава за заплащането му на ищеца и следва да се присъди законна лихва от датата на исковата молба / доколкото не е формулирана отделна претенция , конкретизирана като период и размер от по-ранна дата, предхождаща подаването на исковата молба в съда/ .

За пълнота на изложението следва да бъде отбелязано по повод възраженията на ответника с отговора на исковата молба, че надлежен ответник по предявения иск е именно работодателят- ответник , а не горестоящия спрямо него орган , доколкото договорът е сключен по реда на чл. 61, ал.2,КТ / в този смисъл / ТР 1/30.03.12г. по тълк. Д. №1/2010г. на ОСГК на ВКС/ . Неоснователни са и останалите възражения на ответника, релевирани с отговора, доколкото правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст ищецът е придобил именно към датата на прекратяване на трудовото му правоотношение като председател на **** , а не по време на съществуване на предходно служебно правоотношение.

С оглед извода на съда за основателност на претенцията, следва в полза

на ищеца да се присъдят и направените разноси за адвокатско възнаграждение ,за които по делото е представен списък по чл. 80,ГПК . Разноси за държавна такса не следва да се присъждат, доколкото съобразно разпоредбата на чл. 83, ал.1, т.1,ГПК ищецът е освободен от заплащане на такава по силата на Закона, като заплатената от него държавна такса за завеждане на исковата молба подлежи на връщане .

На основание чл. 78, ал.6,ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на Софийски районен съд държавна такса върху уважения иск в размер на 1705,20лева .

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „***** Институт“ , гр. АДРЕС, БС ***** **да заплати на** С. Ц. Ц. с ЕГН ***** , на основание чл. 222, ал. 3, вр. с ал.4 от КТ , сумата в размер на 42 630 лева, представляваща обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение, след като работникът е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 6 месеца, ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба в съда - 01.02.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА „***** Институт“ , гр. АДРЕС, БС ***** **да заплати на** С. Ц. Ц. с ЕГН ***** , на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на 4872,48лева с ДДС – разноси по делото за заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „***** Институт“ , гр. АДРЕС, БС ***** **да заплати** по сметка на Софийски районен съд на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата в размер на 1705, 20 лева - държавна такса върху уважения размер на предявения иск .

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____